

gaaet endnu videre ad denne Vej, nemlig med Opgivelsen af midlertidige Afgifter; men ogsaa vi erkender, at Forelæggelsen af disse Skattelove til Dels maa opfattes som en Arv fra det radikale Ministerium, og forhaabentlig vil vi, naar Finansministeren til næste Aar forelægger sin samlede Skatte- lovsplan, kunne undgaa en yderligere For- nyelse af de Skattelove, der gennemførtes i 1917, i hvert Fald i den stærke Form, de hidtil har haft.

Med Hensyn til Lovforslaget om Af- gift af offentlige Forestillinger og Frem- visninger erkender vi fuldt ud, at det er en god Ændring, der indføres ved den foreslaaede mindre Takst af 15 Øre for Billetter til en Pris af 50—75 Øre, ligesom vi meget varmt kan tiltræde, at Skatten paa Sportskampe — Fodboldkampe og lignende — bortfalder. Denne Skat kunde kun genere Sporten, medens den intet væsentligt finansielt Udbytte gav. Da man ikke skal lægge Sporten Hindringer i Vejen, hilser vi med Glæde, at Ministeren er gaaet tilbage til den gamle Form for Afgift af offentlige Forestillinger, og haaber, at dette maa vinde stor Tilslutning i dette høje Ting.

Medens jeg er ved den saakaldte For- lystelsesskat, kunde jeg ønske at pege paa et Misforhold, der sikkert vil forbavse mange, og som jeg haaber, det nuværende Ministerium vil rette. Jeg tænker her paa den Forskel, der er paa den Forlystelses- afgift, der ydes af et Etablissement her i Byen, og den, der ydes af andre tilsvarende Etablissements. Det Etablissement, jeg sig- ter til, er Cirkus Varieté. Om Sommeren kører dette Etablissement paa en ministeriel Bevilling af samme Art som Teatrenes og nøjes derved med 20 pCt. Afgift; om Vinteren kører det paa en Politibevilling med 40 pCt. Afgift. Jeg vil henstille til det højterede Mini- sterium, om det ikke vilde være rigtigt at lade dette Etablissement — ligesom de andre Cirkus, der drives efter en Bevilling, givet af Politiet — betale 40 pCt. Afgift ogsaa om Sommeren eller ogsaa lade de andre Cirkus komme ned paa den 20 pCt. Afgift. Det forekommer mig, at der var Grund hertil, især da det om Sommeren, da Etablissementet har den lave Afgift, er udenlandske Cirkusdirektører, som be- gunstiges ved denne mindre Beskatning. Man har haft det Særsyn, at en dansk Cirkus, som har ligget paa Aaboulevarden, har fremført sine Forestillinger efter en Politibevilling og med en Afgift af 40 pCt., medens den udenlandske Cirkus, som havde til Huse i den Bygning, jeg omtaler, nøjedes

med en Afgift af 20 pCt. Jeg haaber, at dette Misforhold vil blive rettet. Jeg maatte maaske som en Indskudsbemærk- ning sige, at det ogsaa har vakt nogen Forundring, at netop dette Etablissement var begunstiget Sommeren igennem med at maatte give Forestilling samtlige Aftener, medens der for de Virksomheder, som levede paa de tilsvarende Bevillinger, nemlig Teatrene, gjaldt et Forbud mod at spille den ene Aften om Ugen.

Jeg vil dernæst gøre nogle Bemærk- ninger om de Ændringer, der foreslaas med Hensyn til den midlertidige Forhøjelse af Tobaksbeskatningen. Jeg vil straks sige, at jeg kan tiltræde Ændringer, som gaar ud paa at imødekomme Ønsker fra Tobaks- dyrkerne. Det er kun rimelige Ændringer, som bør gennemføres. Det samme gælder de Ændringer, som tager Sigte paa den Tobak, der dyrkes til Kulturforsøg. Der- imod er jeg ingenlunde tilfreds med den Tilføjelse, som foreslaas til Lovens § 3 om Beskatning af Cigarer, der laves af de saakaldte Hjemmerullere, og da ærede Ord- førere for de øvrige Partier er gaaet let hen over Tobaksbeskatningslovsforslaget og i det store og hele har givet dette Forslag- deres Tilslutning, kunde jeg ønske at gøre nogle Bemærkninger dertil.

Naar jeg ikke er tilfreds med den nævnte Tilføjelse til § 3 om Hjemmerullerne, maa jeg straks gøre ærede Medlemmer opmærk- som paa, at ved Hjemmerullere skal ikke i dette Lovforslag forstaaes Tobaksarbejdere, som faar Tobak fra en Fabrik at forarbejde i deres Hjem. Saaledes kunde dette Udtryk muligvis forstaaes, men saaledes skal det ikke forstaaes. De saakaldte Hjemmerullere er en ganske anden Art Mennesker. Det er Bor- gere, som ikke har nogen som helst Beskæftigelse i Tobaksbranchen, det er Folk, som ønsker selv at lave deres Cigarer. De kunde med en rigtigere Betegnelse kaldes Selvrullere. Naar dette med Selvrulning har taget et saadant Opsving, har det sin Grund i, at nogle Forbrugere af Cigarer fandt ud af, at der mulig var et Hul i Loven af 21. December 1918 om midlertidig For- højelse af Tobaksafgiften, idet Lovens § 1 kun taler om Afgift af Værdien ved Omsæt- ning, lige saa vel som § 3 taler om Prisen ved Afsætning. Der var derfor en ret stor Kreds, der overfor Administrationen af Tobaksbeskatningen gjorde gældende, at Loven ikke forbød Folk selv at rulle de Cigarer, de røg, og at disse Cigarer ikke var afgiftspligtige. Administrationen af Tobaks- beskatningen udstedte derfor Raatobakskort til disse Selvrullere. Denne Selvrulning greb